

Betænkning (B. Sp. 1633) afgiven 26/3. (Ordfører: Søren Svendsen). 2. Beh. 26/3 (F. Sp. 5396). 3. Beh. 27/3 (F. Sp. 5513). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. 27/3 (L. Sp. 915). 2. Beh. 28/3 (L. Sp. 980). 3. Beh. 28/3 (L. Sp. 998). Loven stadfæstet 28. Marts 1923. (Lov-Tid. Nr. 113).

Det Forslag, som Regeringen forelagde i Folketinget, drejede sig om en Nedsættelse af Konjunkturtillæget paa ca. 11¹/₂ Mill. Kr. aarlig. Oprindeligt havde det været Regeringens Hensigt at nedsætte Konjunkturtillæget med 14 Mill. Kr. aarlig, men inden Forslaget behandlede til Ende i Samraad med Repræsentanter for Tjenestemændenes Organisationer, kom Pristallets Nedgang, hvorved Staten sparede saa stort et Beløb, at det var muligt at reducere de 14 Mill. Kr. til 11¹/₂ Mill. Kr. Der var i det fremsatte Forslag opstillet 3 *Klasser*, for det første gifte, dernæst de ugifte over 35 Aar og endelig de ugifte under 35 Aar, saaledes at det var de sidste, der fik den største Nedsættelse. Hvad *Tjenestemændenes Stilling* til Lovforslaget angaar, oplyses, at der har været ført indgaaende Forhandlinger med deres Organisationer. Tjenestemændene erklærede sig utilbøjelige til at gaa ind paa det af Regeringen foreslaaede Princip, hvorefter der skulde gøres en Forskel under Hensyn til Forsørgerstillingen og for Ikke-Forsørgeres Vedkommende under Hensyn til Alder; man krævede lige Konjunkturtillæg for alle uden Hensyn til Alder og Forsørgerstilling. Dernæst mente Tjenestemændene ikke at kunne gaa med til saa stor en Nedsættelse af Konjunkturtillæget som den, der var foreslaaet af Regeringen. Man vilde ikke gaa længere ned end med 3¹/₂ Mill. Kr. eller deromkring. Med denne Nedsættelse mente Regeringen ikke at kunne lade sig nøje, og Forhandlingen strandede derfor, mest af alt dog paa den principielle Mod sætning med Hensyn til Forsørgertillæg eller Ikke-Forsørgertillæg.

I *Folketinget* var Stillingen den, at de tre af Folketingets Partier ikke kunde gaa saa langt ned som af Regeringen foreslaaet. Regeringen havde i øvrigt foreslaaet i Lovforslaget en anden Fremgangsmaade med Hensyn til Beregningen af Konjunkturtillæget end den tidligere gældende, idet Konjunkturtillæget skulde gøres automatisk bevægeligt efter Pristallet. (Herved vilde der vindes det betydelige for Tjenestemændene — jfr. Finansministerens Forelæggelsestale i Landstinget, Sp. 915 —, at Konjunkturtillæget blev stabiliseret, og fra Regeringens Synspunkt var det en Fordel, at man slap for de aarlig tilbagevendende Debatter angaaende Konjunkturtillæget, men i det væsentlige var dog det, at Konjunkturtillæget i Regeringens Forslag skulde gøres automatisk bevægeligt, at betragte som en Indrømmelse til Tjenestemændene.) De tre Par-